

In de plaggen, de donker humeuze laag en de ringsloot komen in de oorspronkelijke wadsedimenten zoetwater- en landslakken voor, hetgeen er op wijst dat deze sedimenten gedurende langere tijd aan de oppervlakte hebben gelegen. Hierop wijst trouwens ook de lithologie dezer sedimenten.

Er zijn aanwijzingen dat de cultuurgrond van de Bullenheuvel (textfig. 3) langer of intensiever is gebruikt dan die van de 1e grafheuvel (textfig. 2).

De geoloog,

J. H. VAN VOORTHUYSEN

Haarlem, 19 October 1949.

BIJLAGE Ia

Geologische Stichting
Micropalaeontologisch Laboratorium,
Haarlem

Rapport No 226

(Monsters Nos 22497—22507)

Grafheuvels bij Grootebroek ¹⁾

Opdracht: Op verzoek van Prof. Dr A. E. van Giffen werden nog 11 monsters van een ca 1 m dikke kleiige laag onder de reeds onderzochte wadsedimenten bekeken.

Er werd in drie fracties gezeefd. Fractie 1: > 1 mm; fractie 2: 1.00—0.30 mm; fractie 3: 0.30—0.15 mm.

De derde fractie is ook hier verreweg het rijkst aan foraminiferen. Het is een sediment zeer rijk aan foraminiferen, ostracoden, schelpen en slakken, diatomeeën, sponsnaalden en schelpgruis, zeer weinig kwarts, vrij veel glimmer, zeer weinig plantenresten, zeer weinig diverse concreties.